

Canvis a Puiggraciós

A Puiggraciós hi haurà canvis a partir del setembre. La comunitat del monestir de Sant Pere i la comunitat de Puiggraciós ja fa un any que han anat fent un discerniment sobre la seva presència al santuari. A Puiggraciós hi continuarà la comunitat de monges, però a partir d'ara el personal serà més rotatiu. De moment vindran tres noves monges per una temporada i les germanes Griselda Cos i Maria Teresa Batallé, tan conegudes i estimades per la gent dels nostres pobles, aniran al Monestir de Sant Pere, a Barcelona. Els desitgem que la Mare de Déu les acompanyi en la seva nova missió.

En agraïment de tots aquest anys

Dono temps per recordar i mirar àlbums de fotografies d'aquests 40 anys de vida a Puiggraciós.

Vaig passejant i contemplant pels llocs que em parlen, i penso i en gaudeixo en la meua ment. Uns anys d'enriquir-me en el que és l'amistat, els amics, la natura, la pregària, la vida de comunitat etc.

La gna. Rosa es queda; les germanes Ma. Teresa i Griselda se'n van a Barcelona.

El Concili Vaticà II, l'any 1962, promogut per Joan XXIII, va treballar juntament amb tot l'Episcopat, per posar l'Església al dia, renovar-la i així ser capaç de transmetre l'evangeli.

Aquest esdeveniment va facilitar a la nostra comunitat que acceptéssim la petició que ens varen fer de l'Arxiprestat de la Garriga-l'Ametlla per tenir cura del Santuari de Puiggraciós. El dia 8 de setembre, festa de la Nativitat de la Mare de Déu, sis monges del monestir de sant Pere de les Puel·les de Barcelona, comencem una experiència de vida monàstica al Santuari de Puiggraciós, talaia privilegiada del Vallès.

En el dia a dia vam aprendre quina havia de ser l'aportació de tothom perquè el Santuari de la Mare de Déu esdevingués fogar de fe i amor que ens agermanés en la renovació i millorament dels nostres pobles.

L'any 1982 es va celebrar el 25è aniversari de l'entronització de la imatge de la Mare de Déu. El Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Narcís Jubany, va demanar que tots junts cerquéssim i que descobríssim quin missatge actualitzat ens pot venir d'aquest casal de la Mare de Déu, curull d'història i testimoni de fe de les generacions passades.

A través del vicari episcopal, Mn. Joan Batlles, es va crear una comissió per promoure tota l'activitat pastoral i econòmica. Estava formada per: Mn. Joan Vallicrosa, Mn. Joan Bellavista, Rosa Julibert, Ma. Teresa Batallé, Ma. Teresa Cortés, Jaume Dantí, Marcel i Lluís Galobart, Josep Margenat, Josep M. Martí, Assumpta Mas, Joaquima Rovira. Veritablement va ser un impuls nou pel Santuari i els pobles de l'entorn.

Les vivències són moltes, fins en podríem fer un llibre. Però en farem una petita pinzellada: Puiggraciós és una muntanya, un balcó on es gaudeix cel, terra i mar; t'hi pots passar hores i hores contemplant i gaudint tot el que ha fet i està fent el Creador. No puc més que donar gràcies.

Acollir qui truca, l'amic arriba, de seguida ens donem les mans, és com un oasi descobert.

Uns pobles que estimen i saben apreciar la terra, bo i fent camí cap a Puiggraciós, per donar gràcies per tots els afers de cada dia junt amb una Mare que està amb el poble i que intercedeix per tothom. Què més podem desitjar! Hem après molt de la gent que s'acosta al Santuari.

Durant aquests anys, s'han viscut un seguit d'actes religiosos i culturals que defineixen els serveis del Santuari i de la comunitat.

La vida de la petita comunitat ha anat caminant i desplegant-se en la senzillesa, en la pregària, en la convivència, en el treball, en la formació monàstica i espiritual, en els dies de desert i també, és clar, en les sortides recreatives, en acollir qui s'acosta.

Per a tot això i molt més, només sabem dir: Déu hi és, Déu és present entre nosaltres. Gràcies.

Maria Teresa Batallé